

MINISTERIET FOR FLYGTNINGE
INDVANDRERE OG INTEGRATION

TALEPAPIR

Dato: 4. september 2006
Kontor: Integrationskontoret
J.nr.: 2006/5014-8
Sagsbeh.: AHL

**Talepapir til brug for besvarelse af samrådsspørgsmål AD i Integrationsudvalget den
7. september 2006**

Samrådsspørgsmål AD:

”Ministeren bedes redegøre for indholdet i regeringens rapport til FN’s racismekomité. Samtidig bedes ministeren kommentere den kritik, der fremgår af Institut for Menneskerettigheders supplerende rapport, og den kritik af fejl og mangler, der fremgår af artikler i Information den 9. august i år. Endelig bedes ministeren summarisk redegøre for regeringens besvarelse af komitéens spørgsmål til rapporten”

[Regeringens rapport til racismekomitéen]

Jeg vil gerne først give udvalget en kort redegørelse for indholdet af regeringens rapport til FN’s Racediskriminationskomité.

FN’s konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination indebærer, at de enkelte stater er forpligtet til løbende at afgive rapporter om forhold af betydning for konventionen.

Danmark har løbende afgivet sådanne rapporter, og regeringen afgav i maj 2005 Danmarks 16. og 17. periodiske rapport i henhold til konventionen.

Rapporten har til formål at give et overblik over ny lovgivning og nye initiativer, der er gennemført i Danmark siden Danmarks foregående rapport fra maj 2001. Rapporten er ganske omfangsrig og dækker en periode på 4 år.

Endvidere danner rapporten grundlag for en eksamination, der gennemføres af FN's Racediskriminationskomité. Under eksaminationen får medlemmerne af komiteen mulighed for at drøfte rapporten med repræsentanter for regeringen og stille uddybende spørgsmål til rapporten og forholdene i Danmark i øvrigt.

Danmarks rapport dækker en række forskellige ministeriers ressortområder. Det er Udenrigsministeriet, der har udarbejdet den endelige rapport på baggrund af bidrag fra de enkelte ministerier.

Jeg vil i dag redegøre for de dele af rapporten, der vedrører Integrationsministeriets ressort.

Rapporten indeholder en redegørelse for en række initiativer, der er gennemført på integrations- og udlændingeområdet siden 2001.

I rapporten beskrives således indsatsen for at styrke herboende udlændinges integration i det danske samfund, herunder særligt indsatsen for at styrke deres integration på arbejdsmarkedet.

I rapporten redegøres der endvidere for indsatsen for at bekæmpe etnisk diskrimination. Det oplyses således i rapporten, at der er gennemført en ny lov om etnisk ligebehandling, at Institut for Menneskerettigheder er etableret som det danske ligebehandlingsorgan, og at instituttet i den forbindelse herudover har fået til opgave at behandle klager over forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse.

Rapporten indeholder også en beskrivelse af ændringerne af udlændingelovgivningen under den nuværende regering, herunder de ændringer der er gennemført med hensyn til asyl og familiesammenføring.

[Rapport fra Institut for Menneskerettigheder]

Det er normal praksis, at nationale menneskerettighedsorganer og NGO'er udarbejder skyggerapporter til brug for eksaminationer i FN-regi.

Institut for Menneskerettigheder afgav i juni 2006 en sådan skyggerapport med instituttets vurdering af, om Danmark overholder konventionen. Instituttets udtrykker i rapporten kritik både mod forhold på Integrationsministeriets område og mod forhold på en række andre ministeriers område.

På integrationsområdet kritiserer instituttet blandt andet, at de danske myndigheder efter instituttets opfattelse ikke tager diskrimination på arbejdsmarkedet alvorligt, og der gøres ikke en indsats for at bekæmpe racediskrimination på arbejdsmarkedet.

Reglerne om introduktionsydelse og starthjælp er efter instituttets vurdering diskriminerende over for personer med etnisk minoritetsbaggrund.

Endvidere er Klagekomitéen for Etnisk Ligebehandling efter instituttets opfattelse ikke udstyret med tilstrækkelige beføjelser. Instituttet er i den forbindelse også bekymret for, at den økonomiske godtgørelse til ofre for forskelsbehandling fastsættes for lavt.

Regeringen deler ikke instituttets opfattelse, og regeringen imødegik under eksaminationen de nævnte kritikpunkter.

Regeringen har således styrket indsatsen mod diskrimination på arbejdsmarkedet. Klagekomiteen for Etnisk Ligebehandling har fået beføjelse til også at

behandle sager om diskrimination på arbejdsmarkedet, og Integrationsministeriet støtter projekter og kampagner, der tager sigte på at bekæmpe diskrimination, både på arbejdsmarkedet og i samfundet generelt.

Reglerne om starthjælp og introduktionsydelse respekterer Danmarks internationale forpligtelser. Reglerne varetager et sagligt formål, nemlig at styrke den enkeltes incitament til at tage et arbejde. Reglerne gælder både for danskere og udlændinge og er derfor ikke diskriminerende.

Med Klagekomitéen for Etnisk Ligebehandling har regeringen sikret den, der føler sig udsat for forskelsbehandling, mulighed for en let tilgængelig og gratis klageadgang. Komitéen er etableret som et fleksibelt,

hurtigt og gratis alternativ til domstolene. Dette er et hovedformål med klagekomiteen.

Men er der tale om komplekse sager, der frembyder bevistvivl, må sagen henvises til domstolene. Samme ordning kendes i øvrigt også ved Ligestillingsnævnet, der behandler klager over kønsdiskrimination. Domstolene er samfundets centrale konfliktløsningsorgan og er omgærdet af en række retssikkerhedsgarantier, der sikrer den enkelte en betryggende sagsbehandling.

Det skal endelig bemærkes, at lov om etnisk ligebehandling fra 2003 har medført en styrket beskyttelse mod diskrimination og en styrkelse af mulighederne for at tilkende ofre for diskrimination en økonomisk godtgørelse. Loven har således til formål at sikre, at

godtgørelsen for etnisk diskrimination kommer til at svare til godtgørelsesniveauet i ligestillingslovgivningen i øvrigt.

Instituttets rapport omhandler endvidere stramningerne af reglerne om indfødsret og 28-årsreglen.

Jeg vil om instituttets kritik på disse punkter her oplyse, at ingen internationale forpligtelser hindrer et land i inden for visse rammer at beslutte, hvilke betingelser man vil stille for at tildele udlændinge statsborgerskab.

Retningslinjerne for indfødsret gælder i princippet lige for alle, der søger om at få dansk indfødsret. Derfor er der ikke tale om diskrimination i forhold til FN's race-diskriminationskonvention.

28-års-reglen er udtryk for et standardiseret tilknytningskrav baseret på objektive kriterier i form af enten 28 års indfødsret i Danmark eller 28 års lovligt – i det væsentligste sammenhængende – ophold i Danmark.

Der er ikke tale om forskelsbehandling på grundlag af etnicitet, da den forskelsbehandling mellem danske statsborgere henholdsvis danske statsborgere og udenlandske statsborgere, som 28-års-reglen kan indebære, alene bygger på tidspunktet for erhvervelse af indfødsretten eller på nationalitet.

[Kritik i Information]

Udvalget har endvidere bedt mig om at kommentere den kritik af regeringens rapport, som blev gengivet i

nogle artikler i dagbladet Information umiddelbart før eksaminationen af Danmark.

I artiklerne beskyldes regeringens rapport for at være mangelfuld og for at tegne et usandfærdigt billede af Danmark og af regeringens politik.

Det antydes i artiklerne i Information, at regeringen bevidst har undladt at oplyse om, at de særlige regler om starthjælp ikke gælder for EU- og EØS-borgere. Ifølge artiklerne i Information har regeringen derfor givet FN-komiteen ukorrekte oplysninger, når det i rapporten anføres, at reglerne gælder for danskere og udlændinge.

Det er korrekt, at reglerne om starthjælp ikke gælder for EU og EØS-borgere, der har benyttet sig af retten

til fri bevægelighed, og at dette ikke er særskilt nævnt i rapporten. Men dette vedrører for så vidt ikke selve pointen – at reglerne om starthjælp også omfatter en dansk statsborger, der vender tilbage fra f.eks. USA. Det er i øvrigt min opfattelse, at vi bør kunne tillade os, når der er tale om den danske udlændinge- og integrationslovgivning, at lade det være underforstået, at der på en række områder gælder særlige regler for EU-borgere.

Dette gælder ikke blot reglerne om starthjælp, men også f.eks. udlændingelovens 24-års regel og betingelserne for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

I artiklerne anføres endvidere, at det er forkert, når regeringen i rapporten til racismekomiteén oplyser, at den danske asyllovgivning er på linje med EU's direk-

tiv om minimumsstandarder om anerkendelse af tredjelandstatsborgere og statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver beskyttelse

Jeg kan oplyse, at direktivet med andre ord beskriver et beskyttelsesbegreb, der er på linie med det danske. I kraft af det danske forbehold for retlige og indre anliggender er Danmark ikke bundet af EU-definitionsdirektivet.

Det er regeringens opfattelse, at den danske asylovgivning angående subsidiær beskyttelse er på linje med minimumstandarderne relateret til subsidiær beskyttelse i det nævnte direktiv.

Der var ved forhandlingerne af direktivet, der foregik under dansk formandskab, og med vedtagelsen af ar-

tikel 15 i direktivet, der specifikt vedrører subsidiær beskyttelse, ikke tiltænkt en udvidelse af den beskyttelse, der følger af artikel 3 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK), og den beskyttelse, der følger af direktivet, er således som nævnt på linie med den danske beskyttelsesstatus.

[Summarisk redegørelse for komiteens spørgsmål til rapporten]

Jeg er af udvalget blevet bedt om summarisk at redegøre for regeringens besvarelse af spørgsmål under Danmarks eksamination.

Jeg skal i den forbindelse understrege, at der var tale om en eksamination over to dage på baggrund af en omfangsrig rapport, og at vi ikke i dette samråd har den samme tid til rådighed.

FN-komitéen havde forud for eksaminationen i august 2006 præsenteret den danske regering for en liste over spørgsmål, som komitéen ønskede at stille til regeringen.

Herudover stillede Komitéen under eksaminationen en række yderligere spørgsmål.

Helt overordnet kan jeg oplyse, at Komiteen på Integrationsministeriets område stillede spørgsmål om reglerne om familiesammenføring og asyl og om indsatsen mod diskrimination og mulighederne for at klage over diskrimination. Der er i det væsentligste tale om spørgsmål, som også er besvaret i den hjemlige debat.

Som noget nyt var der imidlertid større fokus på regeringens mange initiativer og kampagner for at bekæmpe racisme og diskrimination og sikre en bedre integration. Komiteen viste i den forbindelse stor interesse for regeringens støtte til organisationer og projekter.

Komiteén var således meget interesseret i kampagnen 'Giv Racismen det Røde Kort', som komitéen roste. Denne kampagne har ministeriet støttet med 3,5 millioner kr. i perioden 2006-2008. Kampagnen gennemføres af de professionelle fodboldspilleres fagforening 'Spillerforeningen' og NGO'en MixEurope.

Under eksaminationen redegjorde den danske regering endvidere for en række øvrige initiativer, der gennemføres som led i indsatsen for at bekæmpe diskrimination og fremme ligebehandling. Jeg er i den

forbindelse glad for, at Komitéen i den afsluttende rapport netop fremhævede disse initiativer som gode eksempler.